

Arrest

nr. 75 063 van 14 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 24 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. STRAETEMANS en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 15 maart 2010 het Rijk binnen en diende op 16 maart 2010 een asielaanvraag in. Op 28 oktober 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten en van etnische afkomst Amhaars te zijn. U bent geboren op 18 april 1977 te Debre Zeit.

Sinds 1999 – 2000 (1992 Ethiopische Kalender (hierna EK)) woont u in Addis Abeba. Op 6 juni 2005 (Genbot 29, 1997 EK) nam u deel aan een protestactie aan de universiteit van Addis Abeba. U werd gearresteerd en tot 22 juni 2005 (Sane 15, 1997 EK) opgesloten in het 6e politiekantoor. Op 1 november

2005 (Teqemt 22, 1998 EK) waren er strubbelingen aan de universiteit. Hierop keerde u per taxi terug naar uw huis. Ook nabij uw huis in de wijk Shalla waren er strubbelingen en de taxichauffeur vroeg u om uit te stappen. U deed dit en toen u naar uw huis wandelde, werd u door de politie gearresteerd en naar het politiekantoor van Ourael gebracht. U werd tot 9 november 2005 (Teqemt 30, 1998 EK) opgesloten. Op 17 juni 2008 (Sane 10, 2000 EK) hielp u mee om tenten op te zetten die dienden voor de oprichtingsbijeenkomst van de politieke partij UDJ de dag nadien. Op 18 juni 2008 (Sane 11, 2000 EK) werd UDJ opgericht en u ging samen met uw vriend Wondwossen iets in de buurt van het kantoor van UDJ drinken. Toen u het café verliet werden u en Wondwossen gearresteerd op beschuldiging van steun aan de partij UDJ. U werd tot 2 juli 2008 (Sane 25, 2000 EK) opgesloten. Op 31 oktober 2009 (Teqemt 21, 2002 EK) kende u een volgend probleem. Op die dag reisde u met uw vriend Wogayehu naar Nazreth om Zerihun – de broer van Wogayehu – uitleg te geven over Genbot7. De politie arresteerde u en uw vriend Wogayehu en u werd ervan beschuldigd leden te rekruteren voor Genbot7. Tijdens uw opsluiting werd u beledigd en gefolterd. Drie dagen later werden u en uw vriend Wogayehu vrijgelaten. U ontving een convocatie van de federale politie te Addis Abeba en op 4 november 2009 (Teqemt 25, 2002 EK) presenteerde u zich daar. U moest een papier ondertekenen waarin u beloofde dat u zich niet meer met politieke activiteiten zou bezig houden. Uw leven ging gewoon verder tot u op 15 november 2009 (Khedar 6, 2002 EK) opnieuw gearresteerd werd toen u met enkele vrienden een nieuwsbrief van Genbot7 las. Men trof daarnaast enkele kranten van Genbot7 bij u aan. Drie dagen later werd u opnieuw vrijgelaten. U zette uw activiteiten voor Genbot7 verder en op 5 januari 2010 (Ter 10, 2002 EK) trachtte men u te doden toen u van de kerk weer naar huis keerde. Later zond de politie nog een convocatie naar uw huis en er werd ook een huiszoeking verricht. U vluchtte naar uw vriend Aymere Tilahun en bleef bij hem tot 27 januari 2010 (Ter 19, 2002 EK). Daarna vluchtte u verder naar uw vriend Fitsum Gezahegn, bij wie u tot 24 februari 2010 (Yakatit 17, 2002 EK) bleef. Op 28 februari 2010 (Yakatit 21, 2002 EK) verliet u Ethiopië en ging u naar Kenia. Van daaruit vertrok u op 14 maart 2010 (Magabit 5, 2002 EK) met een vliegtuig naar Amsterdam. Op 15 maart 2010 (Magabit 6, 2002 EK) kwam u in België toe, waar u de dag nadien asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de Ethiopische overheid wegens uw activiteiten voor de organisaties Kinijit, UDJ en Genbot7, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst kunnen bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerde band met en uw activiteiten voor Kinijit én de daaruit volgende vervolging.

U verklaarde dat u op 6 juni 2005 (Genbot 29, 1997 EK) deelnam aan een protestactie aan de universiteit van Addis Abeba en pleitte voor Kinijit. U trachtte te ontsnappen langs de achterdeur, maar u werd – samen met duizenden anderen – gearresteerd en tot 22 juni 2005 (Sane 15, 1997 EK) opgesloten in het 6e politiekantoor. U werd vrijgelaten met als voorwaarde uw studies verder te zetten, wat u nadien zonder problemen deed. U ging ook gewoon weer aan de slag als leraar in Dandi Boru (gehoor CGVS 1, p.7-9).

U verklaarde dat u op 1 november 2005 (Teqemt 22, 1998 EK) een volgend probleem kende. U ging naar de universiteit, maar vermits er strubbelingen waren, keerde u per taxi terug naar uw huis. Ook nabij uw huis in de wijk Shalla waren er strubbelingen. Toen u uitstapte en naar uw huis wandelde, werd u door de politie gearresteerd en naar het politiekantoor van Ourael gebracht waar u tot 9 november 2005 (Teqemt 30, 1998 EK) opgesloten werd (gehoor CGVS 1, p.9-10). Toen u gevraagd werd waarom u uw huis verliet als u wist dat er problemen in de buurt waren, gaf u aan dat u de les niet wilde missen. Op de vraag waarom de mensen op straat waren, gaf u aan dat Kinijit opriep tot een 'blijf-in-uw-huis staking', maar dat deze niet gerespecteerd werd en dat iedereen op de straten ging om zijn ongenoegen te uiten (gehoor CGVS 1, p.9-10). Vreemd genoeg deed u als Kinijit supporter geen van beide zaken. U gaf verder aan dat het kan zijn dat de overheid u arresteerde, omdat u eerder reeds beschuldigd werd (gehoor CGVS 1, p.10). Ook nu weer werd u onder dezelfde voorwaarden vrijgelaten en kon u gewoon verder naar de universiteit gaan. Ook de school waar u les gaf had er opnieuw geen probleem mee dat hun hoofdleraar vastzat en beschuldigd werd van het uitlokken van geweld (gehoor CGVS 1, p.10-11). Niet alleen blijkt uit bovenstaande verklaringen dat uw beweerde band met en uw activiteiten voor Kinijit

wel erg summier zijn en is het dan ook onwaarschijnlijk is dat u daarom in de negatieve belangstelling zou staan van de Ethiopische autoriteiten. Bovendien speelde de door u aangehaalde vervolging zich zes jaar geleden af en u werd nadien niet meer vervolgd omwille van Kinijit.

Vervolgens kunnen bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerde band met en uw activiteiten voor UDJ én de daaruit volgende vervolging.

U gaf verder aan dat u op 17 juni 2008 (Sane 10, 2000 EK) meehielp om tenten op te zetten die dienden voor de oprichtingsbijeenkomst van de politieke partij UDJ de dag nadien. Zoals voorzien werd op 18 juni 2008 (Sane 11, 2000 EK) UDJ opgericht en u ging samen met uw vriend Wondwossen iets in de buurt van het kantoor van UDJ drinken. Toen u het café verliet werden u en Wondwossen gearresteerd op beschuldiging van steun aan de partij UDJ. U werd tot 2 juli 2008 (Sane 25, 2000 EK) opgesloten (gehoor CGVS 1, p.11-15). Toen u gevraagd werd waarom u de tenten hielp opzetten, gaf u eerst vaag aan dat een eerdere oprichtingsmeeting afgelast werd (gehoor CGVS 1, p.12). Toen u nogmaals gevraagd werd waarom u de tenten hielp opzetten, gaf u al even vaag aan dat de regering hen tegenhield en u uit bezorgdheid en als supporter hielp (gehoor CGVS 1, p.12). Toen u gevraagd werd met wie u de tenten opzette, gaf u aan dat u het met Wondwossen deed. U gaf aan dat er nog een dertigtal anderen tenten opzetten, maar u kende geen enkele van deze personen bij naam (gehoor CGVS 1, p.14). Het is zeer verwonderlijk dat de overheidsdiensten u, die de avond voordien meehielp om tenten op te zetten voor een legale politieke partij en die gewoon terug kwam van café, zou arresteren én gedurende twee weken zou vasthouden. Toen u gevraagd werd waarom men u na de oprichting van UDJ zou arresteren, terwijl de top van de partij UDJ aanwezig was op de meeting, gaf u aan dat belangrijke personen arresteren protest opwekt en dat een partij nutteloos is zonder sterke supporters en sympathisanten (gehoor CGVS 1, p.14). Indien de overheidsdiensten daadwerkelijk de oprichting van UDJ wilden verhinderen, zou men verwachten dat ze arrestaties verrichtten de dag voor de oprichting van de partij. Toen u er verder op gewezen werd dat 'enkele tenten rechtzetten' bezwaarlijk beschouwd kan worden als iets dat de Ethiopische overheid zou zien als een daad van een 'sterke supporter en sympathisanten', gaf u aan dat u reeds herhaaldelijk problemen kende als supporter van de oppositie (gehoor CGVS 1, p.14), wat – gelet op bovenstaande bedenkingen – ernstig gerelativeerd kan worden.

Niet alleen blijkt uit bovenstaande verklaringen dat uw beweerde band met en uw activiteiten voor UDJ wel erg summier zijn en is het dan ook onwaarschijnlijk is dat u daarom in de negatieve belangstelling zou staan van de Ethiopische autoriteiten. Overigens dient te worden vastgesteld dat u er – ondanks de drie door u aangehaalde arrestaties – niet aan dacht om elders in Ethiopië te gaan wonen en dat het u helemaal niet interesseerde om het land te verlaten (gehoor CGVS 1, p.15-16). Dat iemand die – volgens zijn beweringen – reeds driemaal gearresteerd werd er niet eens aan dacht, ondermijnt verder de doorleefdheid en geloofwaardigheid van uw asielrelaas. U gaf aan dat u dit niet deed omdat u verandering wilde door te blijven vechten, maar hierbij dient te worden opgemerkt dat één maal protesteren aan de universiteit, één maal – per ongeluk – in een demonstratie belanden en enkele tenten rechtzetten voor een legale politieke partij bezwaarlijk als 'determinatie om verandering te brengen door te vechten' beschouwd kan worden. Overigens deed u – buiten het rechtzetten van enkele tenten – geen andere activiteiten voor UDJ (gehoor CGVS 2, p.2).

Verder kunnen bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerde band met en activiteiten voor Genbot7 én de daaruit volgende vervolging.

U gaf aan dat u sinds september – oktober 2008 (Maskaram 2001 EK) supporter bent van de door de Ethiopische regering als terroristisch beschouwde organisatie, Genbot7 (gehoor CGVS 2, p.4).

U gaf aan dat u mensen trachtte te overtuigen van het feit dat de gewapende strijd de beste oplossing is en u deelde de nieuwsbrieven van Genbot7 uit. U deed dit samen met Mengistu en Wondwossen (gehoor CGVS 2, p.4). Toen u gevraagd werd of u leden van Genbot7 kent, gaf u aan van niet, maar dat het kan zijn dat Mengistu een lid is, omdat hij u de nieuwsbrieven van Genbot7 bezorgde (gehoor CGVS 2, p.4-5). Het is eigenaardig dat u niet weet of Mengistu lid is van Genbot7, temeer daar hij met u actief was voor de organisatie én hij aan de nieuwsbrieven wist te komen (gehoor CGVS 2, p.5). Even frappant is dat u niet weet waar uw collega activist Mengistu de nieuwsbrieven die u van hem kreeg vandaan haalde (gehoor CGVS 2, p.5). Gevraagd wat er in de nieuwsbrieven van Genbot7 staat, antwoordde u vaag dat er veel nieuws instond. U kon echter maar één voorbeeld aanhalen, namelijk het feit dat het ministerie van defensie voornamelijk uit mensen van Tigray origine bestaat (gehoor CGVS 2, p.5). Dat uw kennis betreffende de nieuwsbrieven van Genbot7 quasi onbestaand is, maakt dat uw beweerde band met en activiteiten voor Genbot7 niet geloofwaardig overkomen, temeer daar u zélf aangaf dat u de nieuwsbrieven veel las en uitdeelde en dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de nieuwsbrieven

wekelijks verschijnen (gehoor CGVS 2, p.5). Toen u verder gevraagd werd om zo volledig mogelijk de structuur van de organisatie Genbot7 te geven, gaf u aan dat u het niet kan, omdat u geen lid bent en het een ondergrondse beweging is (gehoor CGVS 2, p.5). Toen u verder gevraagd werd waar Genbot7 opgericht werd, gaf u aan dat u denkt dat het in Amerika was, omdat Berhanu vandaar een speech gaf (gehoor CGVS 2, p.6). Toen de dossierbehandelaar u verder vroeg hoe Genbot7 zijn doelen wil realiseren, gaf u ontwijkend aan dat het ondergronds is, dat u geen partijlid bent en het niet weet, maar dat hun middelen om te strijden u interesseren. Toen u daarop gevraagd werd wat Genbot7 juist doet, gaf u opnieuw aan dat u geen lid bent en het leven van de organisatie niet kent. Toen de vraag herhaald werd en u erop gewezen werd dat het wel heel eigenaardig is dat u mensen trachtte te overtuigen van Genbot7, maar dat uw kennis betreffende Genbot7 uiterst beperkt is, gaf u opnieuw aan dat u het niet weet, dat strijd belangrijk is en dat de Ethiopische overheid daarom vele mensen arresteert. U kon echter geen namen geven van leden van Genbot7 die reeds gearresteerd werden (gehoor CGVS 2, p.6). Toen de dossierbehandelaar u vroeg welke concrete zaken Genbot7 deed om vredeval hun doel te bereiken, gaf u aan dat ze nog niets deden. Later gaf u aan dat u het niet weet, maar dat ze misschien een demonstratie deden of zoiets. Toen u gevraagd werd wanneer Genbot7 een demonstratie hield, gaf u aan dat u geen lid bent en dat u het niet weet (gehoor CGVS 2, p.6-7). Toen de dossierbehandelaar u daarop vroeg welke concrete zaken Genbot7 deed om gewapend hun doel te bereiken, gaf u aan dat u het niet weet (gehoor CGVS 2, p.7). Van iemand die een actief supporter is van de organisatie en zelfs regelmatig de krant die Genbot7 uitgaaf las en verdeelde, mag men een betere kennis van de organisatie verwachten en dit via de organisatie zelf.

Bovenstaande veelvuldige en grove onwetendheden ondermijnen volledig de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende het feit dat u daadwerkelijk een actieve supporter bent van Genbot7 en bijgevolg de vervolging die u omwille van uw activiteit voor Genbot7 onderging.

Toen u verder gevraagd werd of er in België ook een afdeling van Genbot7 bestaat, gaf u eerst aan dat dit natuurlijk zo is. Later gaf u aan dat het kan zijn. U wist echter niet waar deze gesitueerd zou zijn en liet ook na om na te gaan of er daadwerkelijk een afdeling van Genbot7 bestaat in België (gehoor CGVS 2, p.7). Toen u erop gewezen werd dat u reeds 1 jaar en 7 maanden in België bent en u het nog steeds niet uitzocht, gaf u aan dat uw situatie niet goed is, u nog niet hersteld bent van een trauma en u eerst uw leven terug op het spoor wil krijgen (gehoor CGVS 2, p.7). Van iemand die daadwerkelijk actieve supporter is van de organisatie Genbot7, mag men verwachten dat hij tracht uit te zoeken hoe contact te leggen met de Genbot7 afdeling in België. Dat u dit niet deed ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u daadwerkelijk een (actieve) supporter bent van Genbot7 laat staan dat u zo gepercipieerd werd door de Ethiopische overheid. Bijgevolg zijn de door u beweerde arrestaties op 31 oktober 2009 (Teqemt 21, 2002 EK) – wegens het rekruteren voor Genbot7 – en op 15 november 2009 (Khedar 6, 2002 EK) – toen u met enkele vrienden een nieuwsbrief van Genbot7 las – evenmin geloofwaardig. Bovendien is het zo dat, indien u daadwerkelijk verdacht werd van banden te hebben met de door de Ethiopische regering als terroristisch beschouwde organisatie, Genbot7 én u schuldig bevonden werd aan het verdelen van kranten van deze organisatie, de overheid u niet na drie dagen opsluiting zou laten gaan. Dit ondermijnt bijgevolg verder uw geloofwaardigheid.

U verklaarde verder dat men u op 5 januari 2010 (Ter 10, 2002 EK) trachtte te doden toen u van de kerk weer naar huis keerde. Toen u gevraagd werd wie u trachtte te doden, gaf u aan dat het niet weet en dat u hen niet zag. Later gaf u aan dat u denkt dat het de politie of de geheime politie was, omdat ze u later een brief (convocatie) zonden. U gaf verder aan dat ze u op straat wilden doden om terreur te zaaien en het een bericht moest zijn voor alle oppositiebewegingen (gehoor CGVS 2, p.11). Gelet op het feit dat u niet aannemelijk maakte daadwerkelijk een (actieve) supporter te zijn van Genbot7 (supra) is het bijgevolg niet geloofwaardig dat de politie of de geheime politie u daarom uit de weg zou willen ruimen.

Bovendien kunnen een aantal bedenkingen worden geformuleerd bij uw 'vrees voor vervolging'.

U gaf aan dat u een relatie met Negat Asfaw had toen u Ethiopië verliet, maar dat u tot op heden niets van haar wist. U verklaarde dat u sinds 5 januari 2010 (Ter 10, 2002 EK) geen contact meer had met haar. Toen u gevraagd werd of u haar nog trachtte te contacteren, gaf u aan van niet, omdat dit haar in gevaar zou brengen. U kon echter niet specificeren hoe uw contact haar in gevaar zou brengen (gehoor CGVS 1, p.3). Toen u gevraagd had of u sinds uw komst in België nog contact had met iemand te Ethiopië, gaf u aan van niet. Later gaf u echter aan dat u contact had met uw nicht en dat deze u enkele documenten zond (gehoor CGVS 1, p.4). Toen u bij het tweede interview op het CGVS gevraagd werd of u ondertussen nog contact had met Ethiopië, gaf u aan van niet. U gaf opnieuw vaag aan dat u uw familie niet in gevaar wilde brengen door met hen te communiceren (gehoor CGVS 2, p.2). Dit is geen afdoende verklaring om u niet over de nasleep van uw problemen te informeren bij uw contactpersonen

in Ethiopië of te trachten hen uw identiteitsbewijs te laten opzenden, daar dit van een kandidaat vluchteling redelijkerwijze kan worden verwacht wanneer hij contact opneemt met personen in zijn land van oorsprong. Dat u hebt nagelaten dit te doen, doet verder afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde werkbadge van de school Dandii Boru (dd. 23/12/2009) toont aan dat u vanaf 2001 (EK?) werkzaam was te Dandii Boru, wat niet in twijfel getrokken wordt. Verder legde u een convocatie (dd. 3 november 2009 (24/2/2002 EK)) neer. Deze stelt vaag dat u reeds eerder gearresteerd werd op verdenking van aanzetten tot geweld tegen de overheid en dat u zich binnen de drie dagen opnieuw moet aanmelden voor onderzoek. Daarnaast legde een andere convocatie (dd. 22 januari 2010 (14/05/2002 EK)) neer. In deze convocatie staat dat er bewijzen bestaan dat u lid bent van de terroristische organisatie Genbot7 en dat men u zal arresteren en secties treffen. Betreffende beide convocaties kan men stellen dat – om enige bewijskracht te hebben – de door u voorgelegde stukken ondersteund dienen te worden door consistente en geloofwaardige verklaringen, wat in casu echter niet het geval is. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen (RvV 27 maart 2009, nr. 25.244). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens

bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792 van; RvV 30 januari 2009, nr. 22.422; RvV 29 augustus 2008, nr. 15.335).

3.2. Ter terechtzitting wordt de verweerder gewezen op een foutieve reconversie van de datum waar 5 JANUARI 2010 dient gelezen te worden als 18 JANUARI 2010. De CGVS erkent dat een materiële vergissing is gebeurd maar dit geen gevolgen heeft op de motivering van de bestreden beslissing.

3.3. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker in het verzoekschrift geen poging onderneemt om de motieven in de bestreden beslissing betreffende zijn beweerde band en activiteiten voor zowel Kinjit als UDJ en de daaruit volgende vervolgingen, te weerleggen. Derhalve blijven de motieven en conclusies dienaangaande overeind. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat hij omwille van voornoemde sympathieën in de negatieve belangstelling stond van de Ethiopische overheid, te meer daar hier enkel sprake was van een éénmalige deelname aan een universitair protest, een massa arrestatie waarvan verzoeker het slachtoffer werd (*"Ik was niet de enige persoon. Ze waren hopeloos en arresteerden iedereen die op straat was. Ze gingen zelfs van deur tot deur"*, gehoorverslag 5 juli 2011 p. 9) en verzoeker ook zijn éénmalige praktische hulp (opzetten van tenten) voor een legale politieke partij niet concreet kan toelichten zodat, in zoverre hieraan enig geloof kan worden gehecht -quod non- er allerminst een politiek profiel kan worden uit afgeleid laat staan een doorgedreven politieke interesse of bezigheden.

3.4. Verzoeker volhardt een actieve sympathisant te zijn van Genbot7 en daarvoor vervolgd te zijn geweest. Hij haalt aan dat het feit dat hij niet precies alle namen van gearresteerde Genbot7 leden of de structuur van de organisatie kan toelichten, niets afdoet aan het feit dat hij vervolgd werd omwille van zijn activiteiten, hoe miniem ook, voor Genbot7.

3.5. Verzoeker beperkt zich te dezen tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Van iemand die zijn land ontvluchtte wegens zijn betrokkenheid bij een oppositiepartij is het echter redelijk te verwachten dat hij deze partij uitvoerig kan toelichten (RvS 29 maart 2004, nr. 129.812) en zijn engagement aannemelijk maakt (RvV 24 november 2010, nr. 51.522). Overigens is verzoekers bewering dat *"Genbot7 een ondergrondse organisatie is"* en dat net omwille van mogelijke vervolging door de overheid heel weinig informatie over haar interne structuur en werking bekend wordt gemaakt, strijdig met verzoekers eerdere verklaringen. Immers indien verzoeker nieuwsbrieven heeft helpen verspreiden en beweert *"ik las veel en verdeelde ze aan velen"*, dan kan verwacht worden dat hij weet wat hij las en hoe hij anderen overtuigde. Dit is niet het geval en verzoeker kan geen minimale informatie geven over de structuur of oprichting van Genbot7 noch over de activiteiten, noch over hun doelstellingen. Verzoeker toont geen enkele politieke interesse aan, laat staan een doorgedreven wil om aan te sluiten bij een illegale oppositie. Deze totale desinteresse zet zich overigens verder in België aangezien hij zelfs niet de moeite deed om na te gaan of er in België een afdeling van de Genbot7 bestaat (gehoorverslag CGVS 5 oktober 2011 p. 4-7). Aangezien verzoeker geen politiek profiel heeft, kunnen zijn beweerde arrestaties niet in dat kader worden geplaatst.

Verzoekers asielrelaas wordt verder ondergraven nu zijn verklaringen over zijn arrestatie op 15 november 2009 tegenstrijdig zijn. Immers verzoeker verklaarde op het CGVS dat hij in het gezelschap van zijn vrienden in een café het nieuws van Genbot7 aan het lezen was terwijl hij gearresteerd werd, terwijl hij op de DVZ hierover verklaarde *"Ik liep op straat in Addis Abeba en ik werd opgepakt door de politie. Terwijl ik naar het politiebureau gebracht werd vonden ze documenten bij mij betreffende Genbot7."* (vragenlijst 19 maart 2010 vraag 3.5). Dergelijke uiteenlopende verklaringen veronderstellen andere situaties, voorbereidingen en gevolgen die niet tot vergissingen kunnen leiden. Verzoekers verklaringen komen dan ook verzonnen voor. De besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing worden aldus niet weerlegd. Derhalve kon de commissaris-generaal terecht besluiten dat de veelvuldige en grove onwetendheden de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen betreffende het feit dat hij een actieve supporter is van Genbot7 en bijgevolg de vervolging die hij omwille van zijn activiteit voor Genbot7 onderging, volledig ondermijnen.

3.6. Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij stelt dat de twee convocatiebrieven (stuk 3 en 4 bij het verzoekschrift) het tegendeel zouden bewijzen en deze genegeerd werden door het CGVS. Verzoeker ziet niet in hoe zijn verklaringen op enigerlei wijze afbreuk kunnen doen aan de bewijswaarde van deze documenten. Verzoeker herhaalt daarbij dat het bewijs in de vreemdelingenzaken vrij is.

Verzoeker gaat er in deze aan voorbij dat hij niet louter documenten dient neer te leggen maar tevens aannemelijk moet maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Documenten hebben in deze enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, wat *in casu* niet het geval is. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet verder niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De Raad hecht verder geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerlei knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Tot slot merkt de Raad nog op dat er evenmin contactgegevens op de voorgelegde convocaties aanwezig zijn, zodat een eenvoudige verificatie onmogelijk is. Het dient in deze tevens te worden beklemtoond dat verzoeker zijn identiteit niet genoegzaam bewijst zodat evenmin wordt aangetoond dat de neergelegde stukken verzoeker überhaupt aanbelangen. In zoverre de neergelegde documenten op een politieke vervolging wijzen kan er geen geloof aan gehecht worden. Immers een relaas gesteund op ongeloofwaardige politieke activiteiten en waarbij geen politiek engagement of interesse wordt aangetoond of aannemelijk gemaakt, kan niet hersteld worden door het achteraf neerleggen van documenten.

Waar verzoeker ten slotte meent dat de bestreden beslissing erkent dat in de convocatiebrieven staat dat hij vervolgd wordt omwille van zijn activiteiten voor Genbot7, merkt de Raad op dat verzoeker citeert uit de passages van de bestreden beslissing die de inhoud van de convocaties samenvatten. Allerm minst kan dit gelijkgeschakeld worden met een erkenning dat deze inhoud ook authentiek zou zijn nu uit de daaropvolgende conclusies van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen het tegendeel blijkt. Verzoeker gaat derhalve uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing.

3.7. De Raad kan verzoeker evenmin bijtreden dat het irrelevant zou zijn of hij nog contact neemt of kan nemen met zijn familie om zich te informeren over zijn situatie. Immers kan wel degelijk van een asielzoeker worden verwacht dat hij zich informeert over het verdere verloop van zijn beweerde vervolging in zijn thuisland desgevallend zich te informeren over de toestand van of repercussies op zijn familie. Het gegeven dat verzoeker hiervoor geenszins interesse toont, doet dan ook afbreuk aan de ernst van zijn gevreesde vervolging. Dat verzoeker in allerijl zijn huis is ontvlucht en aldus niet meer bewijsstukken kan voorleggen, is evenmin aanvaardbaar daar verzoeker zich geenszins de moeite heeft getroost om deze nog nadien te bekomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.8. Tot slot merkt de Raad nog op dat het bewijs van identiteit een essentieel element uitmaakt in iedere procedure en verzoeker ertoe gehouden is de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot zijn asielrelaas. Hetzelfde geldt daar waar verzoeker evenmin een begin van bewijs aandraagt inzake zijn reisweg en reisdocumenten.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.10. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK